

«OJO DE AGUILA» I ELS VERBS CATALANS CONJUGATS

Vaig pensar en «Ojo de Aguila» aquell mati de dissabte tot passejant per la Plaça del Mercadal, i tot el regust dels «westerns» nord-americans em revinagué, mercès a l'animada xerrameca de la venedora de cols, tomàquets, pebrots i altres hortallisses.

El mercat dels dissabtes de Balaguer és un espectacle incomparable, és un fet natural, us el recomano, no depèn pas d'unes disposicions legals més o menys favorables o contraries als tossinos o als pebrots, possem pel cas, és això que us dic, un fet natural, us el torno a recomanar, no us vulgueu pas morir sense abans no haver gaudit d'unes hores d'esbarjo per la nostra Plaça un dissabte al mati. Els ulls se us omplenaran de llum i de coloriu, les orelles i tots els vostres sentits gaudiran la luxuriosa vitalitat de la nostra gent i de les nostres hortes, cal però que desplegueu les antenes.

Aquell dia, l'entranyable i sanitosa marmanyera s'exclamava davant de dues altes, rosses i esprimatxades senyores nòrdiques:

—Comprar, comprar, ser bueno! ...ser muy bueno tomate. Comprar vostès Madames, Tomates gustar y tener mucho suc!!!

I prossegua esgargamellant-se amb munió d'infitius... tament «Ojo de Aguila» semblava la corpulenta marmanyera balaguerina i com a sortida del «Far-west». Mare de Déu! —vaig

pensar—, aquesta sang fenícia, que tan abundantment corre en cara per les venes del nostre poble, i que ens n'ensenyava de coses! Fins i tot ens confereix aquest especial do de llengües tan útil per al comerç.

I tanmateix quan es tracta d'escriure o bé de dialogar en un pla més intel·lectual, amb els infinitius no n'hi ha prou, no n'hi ha dubte de que no n'hi ha prou. Es ben cert que els verbs ens compliquen la vida de vegades. Qui vulgui dominar però, a la perfecció la seva pròpia llengüa cal que conegui els verbs.

Tinc entès que encara hi han pares que corregeixen els seus fills en el parlar, bona cosa! així, per exemple, quan el noi arriba a casa i els hi comunica que: En Joan s'ha morigut, no dubten, els bons pares en aclarir-los-hi que «morigut» és incorrecte i que el que cal dir es: En Joan s'ha mort.

Actitud lloable la dels pares que desitgen que els seus fills posseïxin i dominin a la perfecció la seva pròpia llengua nadiua. Només aquesta possessió, només aquest domini els permetrà expressar correctament els seus pensaments i transmetre llurs suggerències als altres.

Es ben cert que la bona marmanyera de la Plaça ja en tenia prou amb els seus infinitius, tot i això ens cal considerar que la nostra Pàtria a més dels Fenicis també fou visitada pels grecs i pels romans, mestres en les arts del pensar i del parlar. Si potser amb els infinitius i la sang fenícia ja en tindriem suficient per a desenvolpar-nos econòmicament, el domini dels verbs en totes les seves formes ens complementaria com a poble de filòsofs, de literats i de pensadors, condicions gens menys preuables al meu entendre.

Darrerament m'ha complagut la publicació d'un llibre, del qual n'és autor un escriptor de la nostra comarca, em refereixo concretament al senyor Joan Bta Xuriguera, es tracta de «Els verbs catalans conjugats», l'autor, nascut al veí poblet de Menarguens ha recollit uns set mil cinc-cents verbs catalans en un volum de tres-cents pàgines de fàcil maneig. Els verbs moldre o el pertanyer i tans altres ja no tenen cap utilitat, ja que de cinc mil exemplars publicats, en pocs temps se n'han despatxat quatre mil. Considerant els pocs mitjans de difusió de que gaudim pel català, no dubto en recomanar-vos-el, amb el bon entès de que jo ja me l'he comprat i que amb el seu ajut i el Diccionari Fabra, em vaig permetent de dir algunes coses en català a LA MANNANA, periòdic que tan amablement ens ofereix aquesta possibilitat.

Repeteixo, us recomano comprar «Els verbs catalans conjugats» de Joan Bta. Xuriguera, seran 125 pessetes ben gastades.

+ mister
El llibre
es de
gran